ΚΑΜΩΝΑ

ΕΠΙΣΗΜΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΕΝΩΣΕΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

Κάτω οι ένθετοι πόλεμοι. Οι έφεδροι τα πολεμούν μόνο σαν αυτοάτατοι ή ανθρώπινα τοιχώματα των πολέμων τα μισοζώντανα πόδια τα αίματα των. Η Δημοκρατία θα γίνει αληθινή όταν θα καλλιεργηθεί στα σπίτια μας η «Συναισθηματική Παιδεία». Να καλλιεργηθεί στα σπίτια μας η «Συναισθηματική Παιδεία». Να ψηφισθούν τα «αντιπολεμικά» που δημοσίευσε η «Καμπάνα».

Γραφτείτε μες την Ένωση Έφ. Λέσβου, στην Αλκαίδα

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Σεπτέμβριος 18 Πέμπτη

ΧΡΟΝΙΑ Β'.—ΑΡΙΘ. 24η (82)

Από κάθε συνδρομή 15 δραχμές δίνονται στο Ταμείο της Οργάνωσης των εν Αγγλίαις για τα φτώχεια των Αγράμμων της.

Το φύλλο στέλνεται χωρίς άσκοπες συνδρομητές των. Παρόμοια παρακαλούνται φίλοι αναγνώστες μόνο στη Γραφεία των Ε. Ε. Λ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

Η ΑΙΓΑΙΟΠΕΛΑΓΙΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ

Παρακάτου δημοσιεύουμε το μνημόνιο της νεοϊδρυμένης Ένώσεως των Έφέδρων Σάμου και Νικαριάς. Το γεγονός είναι πολύ ευχάριστο. Γιά όνειρα της «Καμπάνα» έκπληξη ονειρα ένας Αιγαιοπελαγίτικη Ομοσπονδία πέρνει σιγά σιγά σάρκα κι οστά. Σήμερα στέκονται ο γκωνιένες γουμμί η Λέσβος, η Λήμνος, η Χίος, η Σάμος κ' η Νικαριά με τις λαϊκές των έφέδρων του, όλα τα μάτια αφορνεί. Και μ' ομολογούμε, όλα πιο ωμαθεφτικά, και ωφελιμότερες και πιοσοτερ κές. Η Αιγαιοπελαγίτικη Ομοσπονδία των Έφέδρων μπορεί να ζωφηθεί χρόνος. Γιατί τα τρία Κατάστατα κα γράφει στη όπ τι έργαζου τα οι τρεις ενώσεις των οργανώσων, ι ε σχεδόν τα ίδια. Βέβαιο του, έχουν το δρόμο ανοιχτό για ν' ενώσες της Λέσβου. Λ; έργοστούνε οι συνάδερφοι. Λς έργαστούνε δίχως απογνή ευση και δίχως δειλία. Λς έργασ ούνε για την οργάνωσή τους με σύστημα και με ένθουσιασμό. Κι, είνε βέβαιο πώ π λύ σ' μα θα άνταείλει μιά Νέα Άνοξη με, άπ' το Αιγαίο. Μιάν αν ιξη πολιτισμού Αιγαιοπελαγίτικου, ανθρωπιστικών αρχών, προόδου λαϊκής και ειρήνης των φτωχών και τών άδικημέ ων. Όλη αυτοί έχουνε δικαίωματα γιά κ σ όπο κάτω άπ' τον "Ηλιο" τον όμιλο μας δεδόση. Κι τα δικα ωματα έχουν ευθύς χορηγηθούν στοι. Τα δικαιώματα πέονουν τα. "Οσοι λέε ή Ίστορ α. Μά γιά να πορθού ε δε φάνει τα αυτόκτα ου ε νά στηρίζονται μ νάρα πάω στον άνθρωπο μό ναι στη λογική. Πρέπε, πάνου άπ' όλ, να στηρ'χου τα πάνω σε γερά μπράτσα.

Συνάδερφοι,

Γυρίζοντας άποστρατευμένοι άπ' τους σκληρού, πολέμους πού χάσα ε αι χρόνια. Έτρωγαν τα νιάτα μος, βρήκαμε τα σπίτια μας ρημαγμένα, τις φυτίλιες μας βουτημένες στη στέρηση και στη δυσκολία, το χωράφι μας σε ξένα χέρια, τις δουλειές μας χαλασμένες. Βρεθήκαμε στους δρόμους, χωρίς απόκυμπι κανένα. χωρίς δουλιά σ:ο χέρι.

Μά, δε χάσαμε την ψυχραιμία μας. Είχαμε τόσο άγαπήσει τη «Πατρίδα», τοϋ πιστέψαμε κι στη δι ή της άγάπη. Και στηριξαμ γ'ς ελπίδες μας στο Κράτο, πού άντιπροσωπεύει την άφαιρεμένη αύ:ή ένοια της Πατρίδας. Πιστέψαμε πώς κείνο θά μάς εύμοκε δουλειά κι πώς θά μάς έδινε κάπου να γύρουμε το κεφάλι, άφοϋ ό,τι είχαμε και δεν είχαμε γιά γατήρι του : αί ές αίτ'ας του το χάσαμε. Κι' όσοι άπ' τους συναδέρφους μας πού είχαν την κακή τύχη να πιαστούν αιχμάλωτοι, μπόρεσαν να βαστάχτούν στη ζωή, περνώντας τις μαύρες μέρες της αίχμαλωσίας ο ιεριευόιτουσαν τη γλυκειά αγκαλιά της πατρίδας των και τη στοργική ύποστήριξή της.

Μά όλα αύ:ά ήταν όμορφα ό:ει ρα άνοιξιάτικης νύχτας. Καί, σαν ξημέρωσε, βρεθήκαμε όλη μας άπ τέκτων στη σκληρή πραγματικότητα.

Συνάδερφοι,

Πλάι στην άτροπονομία της Πολιτείας γιά τά βάρατα τών πολέμων της, είδαμε μέ κατάπληξή μας νά στέκεται ά-αταν όητη κι' ά απάντεχη άπέναντί μας ή ψυχρή άδιαφορία της μερίδας έκείνης ;ής Κοινωνίας, πού δε σήκωσε καθόλου άπ' τά βάρη τοϋ πολέμου, μά, το ένάντι:, εύνοήθηκε άπ' την έμπόλεμη κατάσταση γιά ν' αύτοχτήσει με τό ε ίμα το δικό μας άφάντασ τα κέρδη και νά δημιουργήσει κολοσιαίε, περιουσίες. Είδαμε νά μά; άγνοεϊ ή Κοινωνία, πού είμασ ε σπλάχνα άπ' τα σπλάχνα της και κύτταρα τοϋ οργανισμοϋ της.

Τρίβουμε ά.όμα τα μάτια μας και δε θέλουμε νά πιστέψουμε πώς αύτό πού βλέπουμε δε είναι ένα κακό όνειρο.

Καί, σά νά μην έφταιαν όλα αύτά, φυτρώσανε στή μέση κι' οί καλοθελητές μας. Κι' ένώ οί άλλοι περιορίζονται στο νά μάς άγνοοϋν, τυλιγμένοι μεσα στον άλιάβροχο μαντύα της άδιαφορ'ας των, εί:ελευταίοι τοϋτοι θέλουν καλά καί ού ει, νά χαθοϋμε άπ' το πρόσωπο της Έλλάδ ς πού λε; κ' είνε τοιμλίκι τους νά μή μάς βλέπουν. καί νά μή μάς άκοϋν! Άκοϋ; έκεί οί παλιοτολεμιστάδες νάζουν την όξίωση νά ζήσουν κι αύτοί!

Αύτά περίπου διαλογίζονται οί καλοθελητές μας. Μά είναι καιρός νά τοϋ; ξαναδέχουμε στην πραγματικότητα. Είναι καιρός νά τους δόσουμε νά κατιλάβουν πώ; οί έφεδροι δέν εί αι ούτε άγέλες σφαχτών ούτε καραβάκια ελιϊ ών, πού προορίζονται μονάχα γιά τα διάφορα άνθρωπόμακελειό, χωρίς κανένα δικαίωμα κοντά στις βαρειές ύπο χρεώσεις. Είναι καιρός ά τους βροντοφωνήσουμε πώ; ήμαστε κ' έμεί; έλεύθεροι άνθρωποι κ' έ τούτοι "Ελληνες κοι πώ; στον ήλιο τόπο θέλουμε κέμεϊς? Είναι καιρός νά θυμίσουμε στους μακαρίους Κυβερνήτες μας καί στην πιό μακάρια Κοινωνία μας πώ; είναι μερικά περισκομένα και κακοπαθαμένα κορμιά, κάτοικες σκλη ά δοκιμασμένες γιά χατίρι τους ψυχές, πού ήξουν κάποια δικαιώματα άπάνω στη συμπάθειά τους καί στην άποστοριξή τους.

Συνάδερφοι,

"Ολα αύτά θά τα έπιτύχουμε σάν ένωθοϋμε όλοι μαζί κι' άποτελέσουμε μιά γερή όργάνωση μι καλή διοίκηση και πειθαρχία. Είνχι άνάγκη νά όργανωθοϋμε γιά νά ξητήσουμε το δίκιο μας καί νά ύπενθυμίσουμε σε κείνους πού σήμερα δε μάς λογαριάζουν την ύπαρξή μας και τις άξιώσεις μας. Γιατί δέν πρέπει ν' άργηθοϋμε πώ; φταίμε κ' έμεϊς εί ίδοι γιά την κατάσταση αύτή, άφοϋ δέν κλάψαμε γιά νά μάς δώσει ή μάννα βυζί.

Συνάδερφοι,

Η «ΕΝΩΣΙΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΣΑΜΟΥ» έχει σκοπό νά μοζέψει κάτω άπ' τή σημαία της όλους τους έφέδρους τοϋ νησιοϋ μας καί της Νικαριάς καί ν' άγωνιστεί γιά την άναγνώριση των δικαιωμάτων τοϋ έφεδρικοϋ κόσμου.

Γι' αύτό δέν πρέπει νά μείνει κανένας έφεδρος, πού νά μή γίνει μέλος στην "Ενωση αύτή, ή όποία άναγωρίστηρκε άπ' το Πρωτοδικείο καί έχει την έδρα της στην πρωτεύουσα καί Τμήματα όλα τά χωριά. Τις Κυριακές πού άφίνετε το άλέτρι καί την τσάπα γιά νά πάτε στην έκκλησιά σας κοι νά ξεκουραστήτε, μην ξεχνάτε νά μοζευτήτε όλοι στο καφενοδείκ ένός φουκαρά συναδέρφου γιά νά πήτε τά βάσανά μας καί νά ζητήσετε νά γραφτή:ε στό Τμήμα τοϋ χωριοϋ μα, πού έχει πάρει όδηγίες άπ' την Κεντρική Έπιτροπή.

"Οσοι έχουν τίποτα μικροϋποθέσεις μέ τό Δημόσιο, ή; άποτείνονται στην "Ενωση, ή όποία θά κάνει ό,τι περνάει άπ' το χέρι της γιά νά τελειώσει τή δυλειά σας. Οί άρρωστοι έφεδροι πού έχουν άνάγκη άπό περιθαλψη ά; το ποϋν στην "Ενωσή μας. Μέσην αύτης όλοι οί συ 'έφεδροι θά προσφέρουν τον όβολό τους γιά νά κανοφτοϋν όσο είναι δυνατό ένα συμπολεμιστή τους πού ύποφέρει.

Συνάδερφοι

Λς δεξιοϋμε πώ;; ξερόμε ι ώια μας ζωή καί πώ; έχουμε θέληση νά ζήσουμε καί νάγωνιστοϋμε γιά τό δίκιο μας.

Λς γίνουμε όλοι μέλη στην "Ενωση Έφεδρων Σάμου.

Οί συνάδερφοί μας σε άλλα μέρη ζουν ύψώσει πρό πολλοϋ τή σημαία τοϋ έφεδρικοϋ άγώνα. Λς τούς ένισχύσουμε, ύψώνοντάς τη κ'εμείς στό νησί μας.

ΖΗΤΩ ή έφεδρική ιδέα!

ΖΗΓΩ ή "Ενωσή μας!

ΖΗΤΩΣΑΝ οί έφεδροι τής Σάμου καί τής Νικαριάς!

Σάμος Βαθύ, 22 Αύγούστου 1921

Ό Διευθύνων Σύμβουλος Σωτ. Φ ικης
Ό Σημαιτών " Γεώρ. Λυγίζος
Ό Γεν. Ταμίας Γιάννος Βαντζαλίδης
Ό Γεν. Γρ μ. Χρήστος Μεγγίδης

Οί Σύμβουλοι

Εμμανουήλ Γιαρουρά:ή, Έμμανουήλ Δούκας, Ίωάννης Συλέδης, Ίωάννης Χαραβατάσης, Κώστα Στύρου, Κωνσταντίνος Σινιλάής, Γεώργιος Γρίλλης, Πανογ. Σίμος.

Σάμ., Βαθύ, 29 Αύγούστου

Πρός την "Ενωσιν Έφέδρ. Λέσβου

Συνάδερφοι,

Λ;αγγέλλουτές σας μέ χαρά την ίδρυση της «ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΣΑΜΟΥ» σάς στέρνουμε θερμό συναδερφικό χαιρετισμό.

Μέ την πεποίθηση πώς ή όργανωμένη ποτοθέτη σε στεφωνώσει τον άγώνα μας μέ την έπιτυχία, κ' έπαβλέποντας σε μιά μελλοντική μικρού άπό κάθε κομματικό ένδιαφέρον κ' έλεύθερη άπ' το πνεύμα τοϋ στενού τοπικισμοϋ, συνιστούμε όλων τών έφεδρικών "Ενώσεων τοϋ Αίγαίου.

Σάς χαιρετούμε συναδερφικά

Η προσωρινή Διοικοϋσα Έπιτροπή Σ. Ε. Σ.

Ό Γεν. Γραμματεύς Ό Πρόεδρος
ΧΡ. ΜΑΡΓΕΤΙΔΗΣ Σ. ΦΩΚΟΣ

Αγαπητοί Συνάδερφοι,

Μέ χαρά κα καιρόν πήραμε τό γράμμα σας κοι τό Καταστατικό σας μαζί μέ τό μανιφέστο πού δείχνετε πόσο καθαρά καί βάσιμα χαράζετε το δρόμο πάνω στόν όποιο σκοπεύετε νά πορπατήσετε τις Ένώσεις σας. Εζήμωτε εδουσιασμένοι γιά την άπόλυτη σύμπτωση τών άπόψεών μας. Έδειξε σήμερα δε μένει πιά παρά ε α δήμα γιά νά νένει ή Αιγαιοπελαγίτικη Όμοσπο δία τών Έφέδρων, τά ου στήν όποία ί μαστε οί νέ:, έμεις οί φτωχοί, θά θεμελιώσουμε τον ενοίγατο πατριωτικόν πολιτισμόν, πού θάνε το πιό γερό άγχωμάχι γιά τό τα κάστ του. Νεοελλ ικού πολιτισμού. Σήμερα Μυτιλήνη — Βαμνο — Χίο — Σάμος — Νικαριά εί νε όργανωμένα άπό έφεδρικη μερι:ά. Μ ς σ ενοήθηκε ή πόνο, να χτίσουμε τη Όμοσπο δία μας. Ι μέρες πού περ βάλ εί νε πονηρές. Έκεϊνό πού πρέπει σήμερα νά δώσουμε τό χέρι κι νά δουλέψουμε. Ε αψετέ μας, προπαντός πώς νοιώθετε πώ μπορεί νά γένει μιά ά ώτη Δούμα τών Εθνών ε ιδικώτε ο τό Διεθνές Δικαστήριο τής Χάγης. Μ λν έπιτροπή πού θ διεκπεραίωσης τις ύπουθέσεις γενικής φύσεως, (ιχνοτικό π. χ. ή καταπάνηση φόρων), αφ ιστής στις Κεντρικές Έπιτροπές των Νησιών τή διεκπεραίωση τών λεπτομερειακών ζητημάτων κι τής τρέχουσας Άλληλογραφίας. Φτάνει δυνατό κι σύντομο ή νώτατη αύτή Έπιτροπή νάχει μέσα έναν π. χ. άπό τό κάθε νησί ; Έννοείται πώς πάνου άπ' όλα πρέπει νάχουμε υ' όψι πώς μάς χρειάζουνται άνθρωποι τίμιοι, μέ ένυνειδητη την έθελοτυγία πού μάς ένώνει στις Όργανώσεις μας. κι άξιοι νά στηθούνε άρχηγοί άκόμα κι στούς κινδύνους.

Σάς στέλνουμε συναδελφικούς χειρετισμούς κι τά συχαρίκια

Η Έκτελεστική Έπιτροπή τοϋ Β' Παλλεσβιακοϋ Έφεδρικοϋ Συνεδρίου

Ό Γεν. Γραμματεύς Ό Πρόεδρος
Θ. ΛΕΦΧΙΑΣ Σ. ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

ΚΙΝΗΜΑ ΘΥΕΛΛΗΣ

Νέο παρ' όλλο κίνημα πάλι μέσ' άπ' τούς σκριτώνες, θύτες άπ' τά κινήματα πού άχρήσεαν το Σεβλιάμας. Καί δέα αύτά ό χατώνας πια άπό σπαθοφόρους νταήδες πού κιθένας τους χορισιά κίλοι του; μαζύ πίστεψη στά σοβαρά πώς τούς πεζώνουμε τούς τεράστιους μισθούς των γιά τά κραιτάρε διάφορες τό Κράτος σπό ποδάρι. Καί σιήν Κυβέρνηση δυσυχώς άκόμη παρμαλιομένη άνικανότητα τοϋ θερινού πρωθυπουργοϋ. Ό Στρατοκρατισμός ένός μεγάλου άριθμοϋ δυστυχώς άνωτέρων άξιωματικών κατάντησε ή πιό φριχτή φάγοσα πού γαγγραινιάζει το Κράτος μας θύτες άπ' τον πόλεμο. Άπ' ή μέρα πού ό Τίμιος Πλαστήρας έφυγε άπ' την Ελλάδα δίνοντας το ύπόρχο σύνθημα της λήξεως της έπαναστατικής περιόδου, κάθε μέρα ξεφυτεύουν κάπιά ένας ναοράκος και κρεμιέζει την ήφυχή όλάκερου τοϋ Ραμολίκου σιή γούντα τοϋ σπαθιοϋ του. Κάθε νύχ δεκτιάς κ' δλη ή άποσταμπιταχόρι, κίβλοι οί δπλαρχηγοί θύτες άπ' το κήρυγμα τοϋ κυρίου Κερμυνού μές τή Βουλή, βάλθηκαν νά κάνου ε πειράματα κοί μανιφέστα Ταγκικρικά σιό κεφάλι τής φειρακόσιαινας. Ό δέ Λαλς ό π'ηγόνων καί πειθών, παρακολουθεί μέ κατάπληξη καί θαυμασμό τά γιόμενα μέσα σιό Ταμείο Του καί μέσα σιά Καρβέλια Του καί μέσα σ ούς Στρατιώτες Του. Καί περιμέ ει υπνοβλεπ ή Έθνουσιέευση σύνομα τις πόρτες της, γιά νά δ:ά θά μπορέσουν οί Πατέρες τοϋ "Εθνους νά άρθ ούν σιό ϋψος τών περισπάσεων γιά νά δό σ ε σιον τόπ ; μ.έ Κυβέρνηση Δυναιή καί Δ ική. Μιά Κυβέρνηση πού νάχει πίσω της την τερβόσια δύναμη εύκοτοϋ φιακ ϋ κοί βασανισμένων λαοϋ πού ή μένει δ α αύτά νά σπαθιά των σια ιασ ών γιά νά τά νίμσει σ ό κ φίλι ών κτηιέρων των. Μιά Κυβέρνηση πού νά χέρια τών κλέφ ηδων τοϋ λ:εοϋ "Εθρου. Μιά Κυβέρνηση π ϋ νά βάλει σ ό πίγκο τους δλους τούς κατεργάρεους πού άσχημανούν ή εχα στην Άθήνα. Λν ή Έθνουσιέλευση δέν τοϋ δόσε μ:ι:ιέλεια Κυβέρνηση; Αί, τότε είνε πιά καί ή σειρά τοϋ Λαοϋ γιά νά κάνει το κίνημά του. Καί θά εί ημα χωρίς πρωτόκολ'α καί χωρίς συμβιβασμούς. Θάνε κίνημα θυέλ λης.

"ΚΑΜΠΑΝΑ"

Συνδρομή χρονιάτικη

Γιά δλη τήν 'Ελλάδα Δρ. 100
Γιά τήν 'Αμε ική Δολλ. 4
Γιά τό Εξωτερικό Λίρ. Στερ. 1
Γιά έξάμηνες καί γιά τρίμηνες συνδρομές, ταναλόγως π.σά

Οί συνδρομητές πού προπληρώνουνε τή χρονιά τους, πέρνουνε χάρισμα τά β βλία τής λογοτεχ ικής βιβλιοθήκης τής «Κομπάνας» πού βγαίνουνε μές τό χρόνο.

ΑΝΟΙΧΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

'Αριθ. Πρ 152

Ό Εκλλεσδ:κός Δημοδ:δκασκαλικός Σύνδεσμος πρός τήν έξοχότατον Διεύθυνσιν τής Εφημερίδος «Καμπάνα», ένταῦθα.

'Αξ. κ. Διευθυντά,

Δέν διέφυγε βεβ ίως τήν άντιληψιν ύμῶν ὅτι οἱ περισσότεροι ὅλων ἀπεκινήθησαν ἐκ τῶν ἀποφάσεων τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς εἶνε, παρά πάν δίκαιον εἰ δημοδιδάσκαλοι.

Τό συνείσθημα τῆ: ἀμέ ης μᾶς ἀναγκάζει ν' ἀντιστῶμεν πάσῃ θυσί ᾳ ἐναντίον τῶν ἀδίκων ἀπ φάσεων τοι των. Ἀλλ' ἐπειδή εἰς ὡρισμένα σημεῖα τῆς ἰσχύος τῆς διαμορφώσεως τῆς κοινῆς γνώμης, ἡ ὁποία ἐγκατ τοῦ ζητεῖ μας ὁ Δημοδιδασκαλικός κόσμος τῆς Νήσου θά σᾶς ἤρο εὐ ὁμων, ἐὰν ἐκ παραλλήλου μὲ τάς λοιπάς ἐφημερίδας τῆς πόλεως; μας, ἠ ἐλε κή ἡ ὑμετέρα ἀ ιάβρα τήν ὑπερ όπισιν τῶν πρ φτῶν δικαίων ἀπήφεώ μας.

Δέξασθε, κ. Διευθυντά, τήν ἐ φρσιν τῶν πρῶ. ὑφῆ. ἐξαιρέτων αἰσθημάτων μας.

Ὁ Πρόεδρος
Γ. Μεϊμαπέκης

'Αρ. Πρ. 147

'Αξ. κ. Διευθυντά,

Εἶναι ἀναμφ ἰλον ὅτι σᾶ, εἶναι γ ωστή ἡ κατάστασι εἰ, ἡ ἐφύσικ ται τά διδακτήρια π λεως, ἐ ἰ ἡ Μυτιλήνη, ἐὰν πρός στιγμήν ἐν πεθῇ ὅ ἐ μεν τιαῦτα ἄξια τοῦ ὀ ράτος καί τοῦ προεμασμοῦ των.

Ἡ βεβ αία κατασταρο ή τούτων, ἡ πανελλ. ἔνδειψ, τῶν ἀπαραιτήτων ὑ γιάνων καί παντὸ ἐπικοῦ διδακτικοῦ μέσου, ἄνευ τῶν ὁποίων ἡ διδ.σκαλία κατήνησε παίρ ία τῆς παιδ ωγικῆς ἀμ ρότερα τα κοκα ταῦτε, τε.νουν νά ἐ ἐλείψουν σχεδ ν ἐκ ποίδνιοι χωρί, διά τοῦτο νά ἐπέχουν τήν ὑ ύνην εἰ διδάσκοντες.

Καί ἐίναι μέν ἀληθ, ὅτι κατεβ ᾽ήρξ ν ἡ κατσβ ᾽λλονται προσπ ἰθειαι πρός ἀπ ᾽ροπὴν τοῦ ἀναπ φεύκτου κακοῦ, ἀλλ᾽ ὁ πάντοτε συμβ ίνει ἐνστιγμῆ, παρ᾽ ἠλπ ίζο ἀποτέλεσμα εἶναι ἀπότέλεσμα ἠ μιέτερον.

Ἐπι ᾽ρέψατέ μας, κ. Διευθυντά, ἐν τῇ εἰδικότητι, τήν ὁπ ίαν μᾶ: ἐνωσεν ἡ πίζοι, τά τον σωμεν ὅτι ἄ ευ σ β ρῶν καί θετικῶν μέτρων τό κακόν δέν ἐ ᾽αι δυνατόν νά θερ πευθῇ. Τό ὕ ᾽ος πεσά, τό ὁποῖο κατορθώσαι ἐ ἀστοτε νά ἐξοικονομηθοῦν, ἐ ᾽ε τήν βελτίωσιν τῶν διδακτηρίων, ἐ ᾽ε τήν προμήθειαν ὧν ἀπαραιτήτων ὀργά ων ἐκτιρέπεται. Καί το.ουτοτρόπω, εὐρ.σκόμεθα πρό ιοῦ ὁλ ᾽τοῦ θεσμ τος νά βλέπωμεν τά ἄλοτε λαμπρά καθιδύματα βεμηκόν να βλέ ουν πρός τήν κατεξοχήν, τά δέ διάφορα τά ἀπ ερύνοντα καί τόν τελειοτ ίον δ δακτικῶν μέσων καί ὕ ων τῶν ἐπιλόγων.

Ἐν τούτοις π λλοί μέσοι λαικοί ἀναγνωσ τῆς πόλεως ἐθεφπεύθησαν δ ᾽ τοῦ μέσου τῶν ἰδίων τοπικῶν φ ρολογιῶν ὅ; χ ᾽ ὅ γ ᾽ελεῖ τ. κ. π. σί τινες δ ᾽ ἐξ ἰσεως πσε σῶν ἐπ ᾽ρέπει σ σημ τι ώτατα ποσά. Δι.τί ᾽ε τοιοῦτον μέτρον νά μὴ ἐκαμ ισθῇ προ.αμέτου καί ἐπὶ τήν ἐ πιέζουσι; Εἶμε α ἀκραδάντως πεπεισμένοι ὅτι ἄνευ ι λικιτινος μικρᾶς φερολογίας, ἐπὶ τήν ὁπ ίαν ἀοδ.ς βρίσκ θά γογγύσῃ, δέν θά κα τασθῇ δυνατή ἡ προμήθειη βιβλί ο ς τῆς Ἐκπαιδεύσεω. Ἔνῳ ἐξ ἀνάθετου διά τοῦ ὑποδειχνομένου τρόπου, τῇ β ηθείᾳ δρασιηρίας καί ὑ υνεδήτου Ἐπιτροπῆ, θά κατορθ ᾽ωνεν σὺν τῷ χρό ῳ τά νῦν ὑπάρχοντα διδικτήρια καί νά διασκευ σθοῦν κατ᾽αλλήλως καί ἀρθόνως νά πρωιισθοῦν διά τῶν ἀναγκαιοτάτων ἐπαλλ λ ίων ἀρχιτόνων. Ἡ συνήμων ἄλλως τε ὅτι μέτ τοιαύ η φερολογία θά εἶναι ἐκ τῶν δ ιαιοτέρων καί θετικωτέρ ων φερολογ ῶ, δεδομένου ὅτι τό Κράτος λόγῳ τῶν μεγίλων προβλημάτων ἅτινα ἀνεμέτρησεν ἐ ᾽ρίσκεται ἐν ἀδυναμίᾳ νά θεραπεύσῃ τοιαύτας ἀνάγ ας.

Ἐλπίζομεν κ. Διευθυντά ὅτι ἡ ὑπόδεξίς μας αὕτη θέλει μελετηθῇ καί ὅτι σύντομα θά ᾽ βαῷ ὑφ᾽ ὑμῶν, γνωστή ὑ ὑ τος τοῦ μεγάλου ἐνδιαφέροντος τό ὁπ ίον ἐπιδεικνύετε ἐ ἀστοτε διά πᾶ αν προοδευτικήν ἰνίαν.

Δέξασθε, κ. Δ ειθυντά, τήν ἐκφρ σ ν τῶν ἐξαιρέτων πρός ὑμᾶ; εὐσημάνσεως.

Ἐν Μυ ιλ ήῃ τῇ 5 Σβρίου 1924

Ὁ Πρόεδρος Ἡ Γ'Αντιπρ ἐδρος
Γ. Ζεϊμπέκης **Θεοδόξ Μάππη**

Τά Μέλη: Ε. Τρακτυσιλλή, Λ. Εὐγενίδου, Ἠ. Χατζηγεώργης, Λ. Πισπεῖσάννου, Ἠ. Ε. Σίκκης, Εὐαγγ. Ἀιανιάδης.

ΚΑΜΠΑΝΙΕΣ

ΠΡΟΣΟΧΗ, ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ!

Οἱ ἐλπ ες τῶν κοινοτικῶν μ γίστων κεἰ τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβ ίου ἰσ τεύου. Τά διοκητικά Συμβ ία τῶν ὑμημάτων ὑ ηγιοῦσ μες νεἰ τῆς ἀπόφ ᾽ Ἀθήνας ἀ ἀναπτύσσν δίκη τους τῆ δράσιη ᾽ατηρᾶ χ ᾽ τά ᾽ερδίσουν ἐ τόν τίμιον ἀγῶνα, π ὑ θάχει τεράστι ς συνέπειαι σέ πολὺ κοντ ν μέλλον γιά τά συμφέροντα τῆς τάξ ὡ μας κεἰ γενι ά γιά τά συμφέροντα τῶν φτωχῶν. Ρέ ᾽ θοῦσνε ἀν ᾽ ὅπους πού νάχουνε κἀθ ᾽ιθεῖ θέσεϊ τήν ἀντίδρασιη κατά τῆς σκπίκας καί τῆς φυλλ ᾽τικῆς πού πολεμᾷ νά ἐ ᾽αλύσῃ τό δρόπτο ἤ νά τό κάνει φέσ ῳ τῶν κεφ ᾽λαιοκρατῶν". Νά βρ ᾽δνε ἐνθ ώπους πού νά μήν εἶνε δεμέν ι μέ ρουσφέτια σέ πολιτειοὺς πού ἀπαδεχτήκανε ἀμέλεσ ἤ ἐχθροὶ τῶν συμφερόντων τῆς φτωχῆς τάξεως. Ἔ ᾽ατί οἱ τέσσιοι θά ὁλλήσουν νά τοὺς ἀκλαδώσουν πάλι σέ ὁσεμμένα πρόσωπα γιά νά ξεπληρώσουνε τό ρουσφέτ των. Γιά τοῦ, Κυ ναικοῦ ἄρχιτες νά συνεδριάσουν, νά τούς εὕρουν καί νά τούς πιρατέρουν. Ὁ νοιας νά καταλήβ ίνν κἀ σύλους τοὺς μὴ ἐρθέρου φτωχοὺς ἀπ᾽ τό συμφέρο τους εἶνε νά ὑ θετήσουν τά ψηφ ιδάκια τῶν Ἑ σέων. Τά τῶν Νομαρχιακῶν Συμβ ιλίου νά συ ενγκροῦσε οἱ Ἑνώσεις κατὰ πε ιφερειάς, καὶ νά στείλουσε στὴ Μ. τλή ἡ ἀνθρώπους μὲ νέα μνολά, συγ χρονισμένη, δίχως ἀρόχνες καὶ δίχως σκουριέ. Ἀνθρώπους πού νἄχ νε στό κεφάλι τους κἀ ᾽τι ο ύσιμο. Πού νἀ ξέρ ουνε πῦ πάε κι τί θέλουνε. Μὰ πρῶτα ἀπ᾽ ὅλα νἀ πάρουνε τὸ ξῆτημα μὲ τήν κα ᾽ά τοι: εἶ ἰδες εἶ Ἑνώσεις; Πρέπε νἀ κατολάβουν πῶ: κἰ τό ἀ γροτικό, κι᾽ ἤ ὁδοποιεῖ κἀ τὰ σκ ᾽ολ, κἀ ὅλα ὅσ ἀγγίζανε μὲ τό Πανερ ᾽ρικὸ Συνέδριο εἶ ᾽ε ζητήματα ἀπὸλυτα δρμένα μὲ τὴν ἐπιτυχ ᾽α τῶν ἐκλογῶν, κἀ πῶ; ἡ ὕ ση τῶν ζημιμάτ ων αὐτῶν θἀ ᾽ξηρτηθεῖ κατἀ π ὺ ἀπ᾽ τοὺ ᾽ς νέους ἄρχ τες πού θἀ ᾽ρατῆσ ουνε νἀ ᾽ρχὴ ἐπὶ τέσσερα χρόνι.

Η ΙΔΕΑ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

Οἱ Ἄγ ῶνε, τοῦ Ἱαλίεβικοῦ Γυμνασιικοῦ Συλόγου πήραν ἡ ᾽η μορφὴ Ἀγ ιοπελ γ ικῆ. Αὐ ὸ εἶνε πολὺ ὑμ ᾽φ. Τά ιειάτ ᾽ὰ ἀδελφᾶν ᾽ηλῶν πρέπει νἀ γι ᾽νεσοῦνε ἀπὸ κοντά. Κοὶ ὀραιότερο μέρος γ ὰ τὸ Ἑλ ᾽ηνικὸ εὐ ὸ ραντεβοῦ δὲν ὑπ ᾽ρχε ἀπὸ ἐ ᾽α σπίρ. Τὰ ὧρ ᾽τε ἐκνὸλα τῶν ἑ ᾽ρη κῶν ἀγώνων σὰ νηπιά τους σὲ ἐ ᾽ρβη τοῦ Αἰ ᾽γαίου ὅτ ᾽ε χρωσὶ ἀ ᾽ὸ τὰ ἐ ᾽ρη κὰ ἀγόνια ἀνθρώπους μὲ νέα μνολά, συ ᾽χρονισμένη, δίχως ἀρόχνες κἀ δίχως σκουριέ. Ἀνθρώπους πού νἄ ᾽χνε στό κεφάλι τους κἀ ᾽τι ο ύσιμο. Πού νἀ ᾽ξέρ ουνε πῦ πάε κι τί θέλουνε. Μὰ πρῶτα ἀπ᾽ ὅλα νἀ πάρουνε τὸ ξῆτημα μὲ τήν κα ᾽ά τοι: εἶ ἰδες εἶ Ἑνώσεις; Πρέπε νἀ κατολάβουν πῶ: κἰ τό ἀ γροτικό, κι᾽ ἤ ὁδοποιεῖ κἀ τὰ σκ ᾽ολ, κἀ ὅλα ὅσ ἀγγίζανε μὲ τό Πανερ ᾽ρικὸ Συνέδριο εἶ ᾽ε ζητήματα ἀπὸλυτα δρμένα μὲ τὴν ἐπιτυχ ᾽α τῶν ἐκλογῶν, κἀ πῶ; ἡ ὕ ση τῶν ζημιμάτ ων αὐτῶν θἀ ᾽ξηρτηθεῖ κατἀ π ὺ ἀπ᾽ τοὺ ᾽ς νέους ἄρχ τες πού θἀ ᾽ρατῆσ ουνε νἀ ᾽ρχὴ ἐπὶ τέσσερα χρόνι.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΚΟΛΑΣ

Σεσάμ, πανελλαδικὲς ἀπε γ ε, ξεχρ βάθμιε, μπάτε σοῦλι ἀ ᾽ε σ ε. Ὁ Σιδ λης φορσογλοῦ. Ὁ Στρατ, ἐνενῆ ᾽ ἀ σνέρ. Τά Τσμετὰ ... δ.μόδιος περίπατος. Οἱ κλῶτσες μὲ σον ἀπ μάρησιη. Οἵ στασισ ές, πῦ ββ ίζ ὑνται ὅλ ν εἶνε ἀβ μματ κο. κ ὶ ψ φᾶ ε ὁτὰ μπουντρο μια σὰν εἶνε σὐλάτε. Κοὶ τα λιγγίδες ποὺ ἐ ᾽ιξεν τὴν πρώτη Δη οκρ τκὴ Κυβέ ν ηση γιατ ιάρχ σε νἀ φρον ιᾶ πολὺ γιὰ τὸ. φτιῶ, ὁ ᾽καμφῶ σοῦ τὸ πολιτικὸ φρενιᾶλ πανο., παρφέρ ᾽ε. στὴν Ἀλ ᾽χη. Μετ ᾽ ἀμάξες τῆς Ἀθ ᾽ης βγαίν ᾽ντν πιὰ τὸν ἀγέρα τοῦ πανελλ ἠνου. Κ ὶ λιὸς ἀ ᾽χισε νἀ μ ιγγυρίζει ἀπαλ ᾽τικά. Ὁ λ ὸ, αὐτὸς ζὲ θἀ πεδάνει, νὰ ρκι! Ἄ ᾽ξιο γκιόλ ᾽ιατε σ᾽γιορ. Οἱ ε ᾽ηλ ιδεῖ ἔτσι πού εἶνε δημοδιεμένος ὦ, τὸ λαμπ, κοὶ θἀ σ ᾽ιώσει ἀλέπαρα βίους τῆς κατ ᾽ίνης πού χορεύουντε τὸ γιὸ τῆς κοπέλας γύρω σ᾽ ἠ γάμια καὶ στὴ δυτν ᾽γιατου. Καὶ θἀ κάνει λιῶμα κάτου ἀ ᾽τ ὴ δυν ᾽τὴ φτέρνα του ὅλου; τὸ. π λιανθρώπου ὅ ᾽ε ᾽ιὰ τετὰ, εὖγα.

ΤΟ ΜΕΡΙΔΙΟ ΜΙ Σ ΔΙΑΤΥΛΟΓΡΑΦΟΥ

Θἰ ετε μ ρι ὲ ᾽ εκτοιπέ ιες ἀτ᾽ τὴν κατάχρηση τῶν 30.000.000 τοῦ Ὑπουρ ιοῦ τῶν Σραιωτικῶ ; Ἴ ου ἀνοιχτὰ ἀυχτυλογράφο, δεσπ ᾽ις Τσιμπρ ποῦ λου, μιὰ σεισουρᾶδα τέσσι χρονῦ, μὲ μιτ ᾽ικο 700 δρσχμέ, βρέθη ᾽ε μὲ περουσία ἐνάμισυ ἐκατσημόμιρο. Χ ζε στὸ Γαλάτσι μιὰ σταγκνα ᾽ιὰ τὴν ὁπο ᾽α ρισκοπεβόλα 190 λιάτες γιὰ σὶ κόκαδη, 300 χιλιάδε γιὰ τὸν ἐργ ᾽ὸ β, 200 χιλιάδ ᾽ες ἐ ᾽γέτες κ ᾽ἔχ σπίτ ᾽ης ἐπιπλα 100 χ ᾽λάδες βρ ᾽γιῶν. Σιὸν κόρφο τῆς μάννας τῆς βρήτανε 100 χ ᾽λάδες δρ χμέ, καὶ στὴν κίμαρά της μιὰ μεγ ᾽λόρκεση σιόυλο ἀπὸ φ ᾽νες τσυλέτες, δεκαπέ ες ζευγάρια κατσοῦκα καὶ δυόμιση κομπ ᾽νες τῆς κλωστὲς μάδας. Αὐ ὰ ζ ωμε σήμερα ἀνακ ᾽νήτηκαν ἀπ᾽ τὸ μ ᾽εῖδο μοιάζα μιᾶ; συμφ ᾽ρίτσας, πῦ δὲν ἤ ᾽νε ἐ ᾽ὰ κα τὸ σκουδιότερο πρόκωφο μὲ τὴν παρέα φρ ᾽ὼ ἡ. . . ἐπιχείρηση ἐχ ι μέσ ᾽ὸς μετήχρυσ καὶ ἀνωτέρους ἀξιωματικούς, εἶ ὅτ ὶ δὲ θἀ κατολ ᾽ψάνε ᾽βξ ια μὲ μιὰ συνν ᾽α γιὰ ἐ ᾽α νἀ ᾽ρνιον τὸ ἐκτελεσμέιο μπρέσι μιᾶ, ταπεινῆς δ ᾽κτυλογράφ ᾽ων τῶν 750 φρ ᾽γκων!

ΡΩΤΑΜΕ ΤΟΝ κ. ΕΦΟΡΟ

Θέλουμε νὰ φωτήσ ωμε: Ὁ Ὄκον μικὸς Ἔφορος εἶ ε ἢ δὲν εἶνε ὁ ἀντιπρόσωπος κιὸ ὑψηλοτ ἀτος στὴς τῶν οἰ ον μικῶν συμφερόντων τοῦ Κράϊσ.; Ἂν ναί, τότε πῶ; ἀνέχεται τὴν παιδ ᾽ιὰ τῆ τοῦ ζητήματος τῶν τουρκικῶν ἐγγυ σεω, ποὺ ἡ τελε ρία ἐ ᾽η κ ᾽ίνηση τοῦ Σω ὁ ηρωϊδοκρίτη καὶ τοῦ π ᾽ακυβερ ᾽άντου φαίσεα τὸ χτίζ ᾽εζον τὸ κομμάτι ψιμὶ σὲ μιὰ παιδε ἐπιτηδεύ ; Ῥω ᾽με: Εἶνε ἀλήθεια ν. Οἰκονομ ᾽ὲ Ἔφορε πῶ; μὲ τὸ γνωμ ὸ τικὸ συμβ ᾽λιο π ὺ θἀ καθορίσ τὸ ποιὸν εἶ ε εἶ ἐ διοι οἱ ἐνδιαφερ ᾽μενοι π ὺ θἀ τὸ πλεφώσουνε; Ἂν ναί, γιατί δὲ δαμαζήσουστε στὰ Γενουργεῖο καὶ γιατί δὲν ἐ ᾽ὼ κατογράψετε μὲ τὴν ἐπωλλητικὴ σ ᾽ὶς δέντρα τὴν κομμᾶδε ποὺ ἔσ ᾽μ ᾽ετε νὰ πανχετ ᾽ὲς βίρρος τοῦ ὑμβ ᾽ου κι καὶ τοῦ προφυτικοῦ ταμείου γ ὰ νὰ εὐνοηθοῦνε πέντε φ ᾽λοι τοῦ ηρωϊκοῦ στρατηγοῦ τοῦ κάμπους τῶν ταιριλικάδων καὶ τῶν μεγαλειδοχειτῶν; Γιατάμε τὸν κ. Οἰκονομικὸ Ἔφορο. Ἔ ᾽ρε ᾽ὴ δὲν ᾽ε ᾽ρε ᾽ὼ, μὲ τὴν παρέκυν τοῦ ξητήματος πλακώνει ὁ χειμῶνας καὶ δὲν ἀ ᾽μπορ ᾽ναι ὁς νὰ ἐπιδιορθωθοῦνε τὰ ἐργαστήρια ποὺ θέλου ε ἐπιδιόρθωση; Ἂν τὸ ξυίρει γιατὶ δὲν ἐ ᾽εργεῖ ἐγκαίρως; γιατὶ νὰ μὴν ἀχρησιεύσουνε φέτο; οὐ ὲ. οἱ μηχανές; Τὸ ξεν ᾽ρε ᾽ρε πιά. Ἀ ᾽τὸ φταιῖ ὁ προφορμὸς σιο δὲν περ ᾽μένουμε σὰ ᾽ρα κομμιὰ ὁμάδκοι ἀ ᾽έργατα γ ὰ τὶς δεκαμόνα δρ. πῦ τὶ τρῶν, γιατὶ δὲν μ ᾽πόρεαν ἀκόμα νὰ ὀργανωθοῦν καὶ δὲ βρήκανε τοὺς φυσικοὺς ἀρχηγοὺς ὁ ὰ τὸ θὰ μπόνε ὲ ᾽αὶ κεφαλὴς τον μ ᾽ε ἐπιγνωση τῶν συμφερόντων τῆς μεγάλης μ ζας τῶν γεωργῶν κι᾽ τῶν ἐπαγγελματιῶν καὶ τῶν μικροσιῶν. Ἐμεῖς ὁ. τοσο ἀπὸ σ ᾽ὲτα πρὸς τὰς ἀρχ ὰς; τῆ: ἐφημερίδας μας νὰ τῶν Ἐ ώσεων τῶν Ὑβρίδων τῶν ἀπόρων τῆ γ ώμη ἐκπροσ ᾽πεῖ, θὰ παρακολουθήσουμε ὥ; τὸ τέλος τὸ ζήτημα γιὰ νὰ καταγ ᾽ελάσουμε ὁ ᾽ρισ ὲ σὰν; μὰ ὲ μιὰ κυβ ᾽ρνηση ἀληθιὰ δημοκρατικὴ κ ᾽ἀληθιὰ λαϊκὴ τέρα τὰ χ ᾽ιάνια τοῦ Κράϊσ υ; ἀπ᾽ τὰ ἀνώ ᾽α χέρια τῶν σημερινῶν φτιλοκρατῶν.

Η ΣΚΑΦΗ

Καὶ πιὰ σᾶ; φωτοῦμε κἰμιε Κειμηλογάνιμπ ᾽ιμ ᾽ιφρισ ᾽ε στὸν «Κ. Κάρυκα», γιατὶ σὲ ἄλ ες φημ ρὲς, δὲ ᾽ξ ᾽ηκαν νὰ τὸν θημοφιλήσουνε, ἕως ὁτ ᾽ε ἐχ ς τῶν κληρούχων Σιφῆ. Ὁ ἐκεῖ ς τὸ ὁδήγει πιὰ, ἐνῶ ψηφᾶ ᾽ε τῆ ς ὁ πρόεδρ ς κεἰ ντόπιος γεωργο. π κοτσικοῦνε ὁ ᾽ελκ κοντὰ στὸ τερά ᾽πιο αὐτὸ ἐπιαὶ ᾽ημο, τὸ στρῶμα τό μο ᾽άστιγαν τεκλιφοῦζικα σὲ νακρο ὺς, σὲ κατσόφιους, ᾽λεξ ᾽ρίτσες καὶ ᾽ᾶμαρικῆς καὶ Ἑλλ ᾽ηδες. Ἐλλ ᾽ηδες. Ἐπεί, π λέτε; Ἡ μάλλον: Τί κάνατε;

Ο "PAZZI,,

Σὲ λίγες μέρες ἀνοίγει στὴν αὐθουσα τῆς Δημαρχίας ἡ ἔκθεση ζωγραφικῆς τοῦ Pazzi τῆς Παρισινῆς Γυναικὸς, δηλ. τοῦ Ἀντώνη τοῦ Πρωτοπάτση τῆς Μυτιλήνης μας. "Ὁλη ἡ κίνηση καὶ ἡ ὀλυθρο ποὺ γνώθει ἀπὸ ἀληθινὴ καὶ εἰλικρινῆ τέχνη, ἠ περίεργες μὲς ἀπ᾽ τὴ ἀλλα ξήτ. Δημαρχίας γιὰ νὰ καμαρώσει ἕνα καμάρι τ ης· καὶ νὰ ὀροσιετοῦ σὰν ἀγνὴ νεοελληνικὴ ταλέντο ποὺ τὸ χαίρεται ἡ μεγκούφα ἡ ξενιτειά, μὰ χωρὶς νὰ μπορεῖ νὰ τὸ ξεκολλήσει ἀτ᾽ τὴ Δεσβιακὴ σγκαλιά. Ὁ Πρωτοπάτσης κατόπι θἀ ἐκθέσει στὴν Ἀθήνα, καὶ κατόπι στὸ Παρίσι ὅπου θὰ μείνει κιλλο τό χειμῶνα.

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΚΑΣΤΕΣ ΤΗΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ

Μ ὰ κυρία πέδαιε τὶς κυρᾶλλες Νὰι καὶ ὅμορφη καὶ πλούσ ᾽α, ἡ «εἰσποκτεία,» ὅπως ἴτε ὁ «Ν. Κρισ ᾽ε. Αὐτὰ ὦ ᾽ε ἐνιναν γὰ γένει μεγάλη συζήτηση γ ὰ τὸ θεῖνο τῆ. δυστυχισμένης κοπέλλας, μὰ τρ ᾽ὼν ὕλτελα πρωτόυπο. Οἱ ἐπεσήμιοσε πού τὴ θρ ᾽ίσκουν ὅλοι ὅτ ᾽ε ἀνεμοῦνε ὅτ ᾽ἐ ἀνεβαλλ ᾽μεν; ὄχ μονὰ ἀπ᾽ τὰ. δικιά, τῆς π ὺ ᾽ελ ᾽τέλους; ἡ ἀπροδόκητη συμφορὰ μπορεῖ, νὰ δ κοιολογήσει κἀθε ἀ ᾽ετμόπειαν κὶ κάθε π ᾽ροφορᾶ τ ου, ἀλλ᾽ κα ὰ ἕνα πλῆθο; ἀνόμ ᾽ρ τρ ᾽ν, π ὺ ὲ θ ὼς; τὸν τ ᾽ευταῖο στιγμὴ τῆς ἀ φωσης ἤ ᾽νε ᾽οσο ὁ ὁτε ᾽ι ἐν τέ ᾽ι, μὰς ἡ ᾽ελ ᾽πίδα ἀ ᾽ὲ πέθανε γεν ᾽ιέ ᾽ο διὰ μαγ ᾽ίς ᾽ατρο κεἰ ἰατροκ ᾽κατεῖ αἰ βιολ ᾽γι κεἰ χημικεῖ, κ ᾽ἐ ᾽ χ ᾽γκαν ᾽ὰ μιλὰ ὲ ᾽ὰ πε ᾽ὶ ὀξύπνος ἰαδῶν, ἀλλὰ περὶ ᾽εμβλλῆς καὶ ἐσυρκοπῆ ᾽ κεἰ δὲν συμπ ᾽ερέ ᾽ε τ.

Τό πράγμα πάρουσ ᾽ξει τέτοιο θολιάσουμα τῆ, ἐδὼ ὅ ᾽ε ὁσος π ὺ κἀθε κοινωνικὸ ὁργανισμὸ ἔ ᾽ει μέσα στὴν κοινωνικὴ σύνθεση, πῦ συλλογίστα κ ᾽ένενες πῶ; αὐτὴ ἡ κατάσταση πιὰ νἆ σι μονιᾶ ἄσκητη μὰ γίνεται κ ὶ κάτ παιρπιπὲ ω. Μοιάζει λιγὰ μο ἀχ ᾽ε μὲ τὴν κλὶ ἐ ᾽εἰγη ἐτοχὴ τοῦ γλωσσὼ ὁ ξητήμ ᾽τος; π ὺ εἶ μὲς γοημιατισμένο, δηλ. εἶ μαλλιορού, πέγνανε ροῦζι ἀ γὰ νὰ χαλάσουνε. ᾽η θρησκε ᾽ία τοῦ ἀνθρώπου, εἶ δὲ γκμλιὸς κ ᾽εἶ ὁμ ᾽ξιὸς εἶχεν νιώ ᾽η σφρ σ ᾽ὴ γ ὰ τὸ αἰσθημόσι σημ ᾽νὸ ὁ ᾽ξήτημα, κἀ τὴν ὑ τοσῆ ᾽ζε ὁ ᾽όμα κ ᾽ιστὸ ὕτ ᾽ιαθρὸ δ ᾽χο; νὰ λογχισ ᾽ουνται καὶθόλ ᾽ὰ ὑ τοφ ᾽ρμα τοῦ ἀ ᾽ιτοῦ.

ΠΕΙΡΑΜ ΑΤΙΚΗ ΑΠΑΘΕΙΑ

"Ἕνας θαυματοποιὸς ἐμούντζωσε ἕ α θετὴ π ᾽ινου ἀπ᾽ τὴ Σκηνὴ τοῦ κι᾽ὑτερου δεξίτερα μ ς. Ὁ ἴδιος δὲλωσε πῶ, ὅτ ᾽ἐχρωνε πλιοὶ βιά ες ἀνέμεσα στοὺς θεατὸς τῆ Βουλ ᾽ιτίων του, Κ ᾽ἐμεῖ, ὅταν μ ᾽ἐλαμε πῶ δὲ σηκώθη ᾽ναν ὅ ᾽ε ἐκεῖνοι ἐ ᾽ὑκομνημ ᾽νοὶ Μυτιλῆναι ι νὰ τ ᾽ὸ κάμουνε τὰ λεγομ ᾽μενὰ σὰν τὴν κο λιά του, εἶπ μὲ πῦ, ὕ ως νὰ μὴν εἶχε ὁλότελ ἀ ᾽κο ὁ θαυματοποιὸς αὐ ὸς κριτικ ᾽ίρο τας ἔσαι αὐτοὺ; ποὺ τότε πλήρωναν τόσ ᾽ρέγκα γιὰ νὰ δοῦνε καὶ νἀκούσουνε αὐτὰ ποὺ εἶδανε κιἀκούσανε.